

РЕШЕНИЕ

№ 3193

гр. София, 24.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 29.05.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова

**ЧЛЕНОВЕ: Веселина Женаварова
Теодора Георгиева**

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **2795** по описа за **2020** година докладвано от съдия Полина Якимова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

С решение от 06.02.2020г., постановено по н а х дело № 40/ 2019г. от Софийски районен съд, НО, 13 състав е отменено Наказателно постановление № 22-005439/ 14.12.2018 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда“ – С., с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 3 000 лв. за нарушение на чл.415, ал.1 от Кодекса на труда.

В срока и по реда на чл.211, ал.1 от АПК, вр. чл.63, ал.1 от ЗАНН решението е обжалвано от административно-наказващия орган, който поддържа, че то е постановено при неправилно приложение на материалния закон – касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 2 вр. ал. 3 НПК вр. чл. 63 ЗАНН. Искането до съда е за отмяна на решението и за потвърждаване на наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът се представлява от юрк. С., която поддържа касационната жалба. Претендира присъждане на разноски.

Ответникът, [фирма], не изпраща представител. Постъпил е отговор от управителя на дружеството, с който оспорва касационната жалба като неоснователна и моли решението на СРС да се остави в сила.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неправилност на обжалваното решение.

Съдът, като провери служебно съответствието му със съществените процесуални правила и материалния закон, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в установения 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Касационният контрол за правилност на оспореното съдебно решение, осъществяван от АССГ, е ограничен от въведените с жалбата основания, с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

Според фактическите установявания на СРС при извършена на 07.11.2018 г. последваща проверка на [фирма] в Дирекция „Инспекция по труда“ – С. е установено, че касаторът не е изпълнил задължително предписание за отстраняване на констатирани нарушения, дадено му на основание чл.404, ал.1, т.1 КТ с протокол за извършена проверка с изх. № ПР1836348 от 30.10.2018 г. Съгласно т.4 от предписанията, работодателят следва да представи в ДИТ – С. ведомости за заплати за м.09.2018 г., съгласно чл.402, ал.1, т.2 вр. чл.128, т.1 и т.2 от КТ в срок до 02.11.2018 г. За установеното нарушение е съставен Акт за установяване на административно нарушение № 22-005439/ 16.11.2018г., въз основа на който е издадено оспореното наказателно постановление.

За да отмени оспореното пред него НП, въззивният съд е приел, че е издадено в нарушение на чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН – посочена е неточна дата на извършване на нарушението.

Решението е правилно.

Съгласно чл.42, т.3 и чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН, датата на извършване на нарушението е съществен реквизит на АУАН, респ. на НП. Липсата на която и да е било от минимално необходимите реквизити по чл.57, ал.1 ЗАНН или такова тяхно описание, което не позволява на страните или контролиращата съдебна инстанция да установят по несъмнен и категоричен начин волята на наказващия орган, е съществено процесуално нарушение и основание за отмяна на НП. От приложените по делото доказателства, включително протокол изх. № ПР1836348 от 30.10.2018 г. се установява, че срокът за изпълнение на даденото задължително предписание е до 02.11.2018 г. Касае за административно нарушение, извършено чрез бездействие в рамките на задължение за определено действие в определен срок, при което нарушението следва да бъде извършено в първия ден след изтичане на срока, който в случая е 03.11.2018 г. Именно това е датата, на която е извършено нарушението по чл.415, ал.1 от КТ. В НП обаче като дата на извършване на нарушението е посочено 07.11.2018 г. Правната уредба на административнонаказателното производство по ЗАНН и субсидирано приложимата съгласно чл.84 ЗАНН такава по НПК не предвиждат отстраняването на очевидни фактически грешки в наказателното постановление предвид характера му на санкционен юрисдикционен акт. Процесуалният пропуск, изразяващ се в непосочване на датата на извършване на нарушението е съществен, защото в хода на съдебното следствие не могат да се установяват факти, с които да се допълва административнонаказателното обвинение и

да се изменя обстоятелствената част на НП. За разлика от производството по издаване на административен акт, в което е допустимо мотивите на органа да се съдържат в други документи по преписката, в производството по издаване на НП това е изключено. Касае се за правораздавателна административнонаказателна дейност, която е изцяло подчинена на ЗАНН, а за неуредените случаи- на НК и НПК на основание преpraщащите норми на чл.11 и чл.84 ЗАНН. Налице е съществен процесуален пропуск в описанието на твърдяното нарушение от фактическа страна-чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН, изразяващ се в непосочване на датата на нарушението, който е бил неотстраним във фазата по съдебно оспорване. Съдът не разполага с правомощията да внася съществено изменение в описанието на нарушението, като го попълва или коригира. Времето и мястото на извършване на деянието са винаги съществена част от обвинението, в който смисъл е постоянната съдебно-наказателна практика.

В обхвата на проверката по чл.218, ал.2 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН съдът намира решението за валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон. В отсъствието на отменителни основания по чл.348, т.1, т.1 – 2 НПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН, касационната жалба следва да се отхвърли, като оспореното с нея решение бъде оставено в сила съгласно чл.221, ал.2, пр.1 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН.

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2, предл.1 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.второ ЗАНН, Административен съд София-град, XVII касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 06.02.2020 г., постановено по н. а. х. дело № 40/ 2019 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 13-ти състав.

Решението не може да бъде обжалвано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: